sit mãa gravis l. levis. 2: ex lege, an scil lex videatr
uti verbis cominãois, poenâ gravioris, l. exclusiõis à regno
coelorum. 3: ad legislatoris mente attendendũ est, an soleat sub
gravi praecipere, ubi mens ejus est exploranda. 4: recurrendũ
est etiã ad circumstãas, an scil deliberaõ fuerit plena, an non
intercesserit ignorantia, infirmitas, l. an actus fuerit factus cum
intensiõe qx quippe sentia, passiõibus, quo voltarium ssitum
minuere l. omnino tollere possent.

50. Quaeres 2: an voluntas comittendi oia venialia quotquot se
obtulerint sit pecatum mortale l. veniale. R. Sanchez,
Bassaeus et alij, quod sit mortale, quia oia venialia sunt ultima
dispositio ad mortale. Sed negative videtur respondendũ, scil propositũ
comittendi oia venialia, quod sine mortali comitti possunt, non est pecatum
mortale, cum obiectum eius veniale non sit grave: nec obstat, quod dr,
scil ista venialia esse ultimã dispositiõe ad mortale, dicam, si sunt
dispositio ultima ad mortale, tunc non constituunt pecatum mortale; quia dispositio
et illud ad quod est dispositio inter se distinguuntur.

51. Quaeres 3: an idẽ actus simul possit esse pecatum mortale et
veniale? R affirmative, si enim implicat plures incompossibiles malitias eidẽ
actui, ex. g. furti et sacrilegij: quoties non implicat esse pecatum mortale
et veniale simul ex. g. aliquis plena advertentia videt, quod res quã
vult auferre sit notabilis et magna, non autem plenã advertentiã
habet ad hoc, quod sit res sacra, in hoc casu furtũ est pecatum mortale,

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/salVIII66/0360
gefördert durch
Baden-Württemberg